

Θυρανοίξια Ιερού Ναού Οσιομάρτυρος Ελισάβετ από τον Πατριάρχη Κύριλλο στην Ιερά Μονή Αγίας Ελισάβετ Αλαπάγιεφσκ

Για προσκύνημα στην Ιερά Γυναικεία Μονή Οσιομάρτυρος Μεγάλης Δουκίσσης Ελισάβετ του Θεόδωρου Αλαπάγιεφσκ μετέβησαν στις 15 Ιουλίου 2018, κατόπιν λήξεως της Θείας Συνάξεως στον Ιερό Ναό της Παναγίας Θεοδώρου της Ιεράς Μονής Αγίων Νεομαρτύρων και Ομολογητών της Εκκλησίας της Ρωσίας Αλαπάγιεφσκ, ο Αγιώτατος Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών κ.κ. Κύριλλος και μέλη της Ιεράς Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας, συνοδευόμενοι από τον Μητροπολίτη Αικατερινβούργου και Βερχοτούργιε Κύριλλο και τον Επίσκοπο Κάνεσκ και Αλαπάγιεφσκ Μεθόδιο. Η Ι. Μονή ιδρύθηκε το 1998 πλησίον του ιστορικού κτηρίου Σχολής Ναπόλναγια, όπου από 20^{ης} Μαΐου 1918 κρατήθηκαν φυλακισμένοι η Μεγάλη Δούκισσα Ελισάβετ του Θεόδωρου και οι πρίγκιπες Ρομανώφ.

Τον Αγιώτατο κ. Κύριλλο υποδέχθηκαν η Ηγουμένη της Μονής μοναχή Σμαραγδή και αδελφές της Μονής.

Ο Προκαθήμενος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας τέλεσε θυρανοίξια το νεόδμητου Ιερού Ναού Αγίας Οσιομάρτυρος Ελισάβετ της Μονής, συνεπικουρούμενος από τους Μητροπολίτες Κιέβου και πάσης Ουκρανίας Ονούφριο, Κρουτίτσης και Κολόμνας Ιουβενάλιο, Κισινιόφ και Μολδαβίας Βλαδιμήρου, Τασκένδης και Ουζμπεκιστάν Βικέντιο, Αγίας Πετρούπολεως και

Λάντογκας Βαρσανούφιο, Πρωτοσυγκελεύοντος του Πατριαχείου Μόσχας, Μινσκ και Ζασλάβ Παύλο, Πατριαρχικού Εξάρχου πάσης Λευκορωσίας, Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνα, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαχείου Μόσχας, Αικατερινβούργου και Βερχοτούργιε Κύριλλο και λοιπών Ιεραρχών.

Η κατασκευή Ι. Ναού άρχισε το 2015 με συνδρομή στην αρχική φάση από την Αυτοκρατορική Ορθόδοξη Εταιρεία Παλαιστίνης.

Επίσης παρέστησαν ο Ειδικός Απεσταλμένος του Προέδρου του ΤΕΕΣ στην Ομοσπονδιακή Περιφέρεια Ουραλίων κ. Ν Τσουκάνοφ, ο Α' Υποκυβερνήτης του νομού Σβερντλόφσκ Α. Ορλόφ κα.

Ο Αγιώτατος Πατριάρχης Κύριλλος προσφώνησε τους παρισταμένους διά κάτωθι:

«Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατε και τιμιώτατε κ. Κύριλλε, Θεοφιλέστατε κ. Μεθόδιε,

Διακατεχόμενος από αισθήματα θερμά προέβη σε θυρανοίξια του Ναού αυτού και ευχαριστώ όσους κοπίασαν για την κατασκευή αυτού. Αυτά είναι χώματα ιερά, ευλογημένα από την παρουσία των νεομαρτύρων και ομολογητών μας. Κι εδώ, στην καρδιά του Αλαπάγιεφσκ έχει αναφθεί το κερί της γυναικείας μοναχικής παρουσίας, με την οποία συνδέουμε την διαφύλαξη της ευλάβειας στο λαό. Διότι εάν οι μονάζοντες ακολουθούν τις εντολές του Χριστού και δεν είναι απλώς περιβεβλημένοι το μοναχικό σχήμα, αλλά αποτελούν πρότυπο, τότε το πρότυπο τούτο ενισχύει την πίστη των ανθρώπων εκείνων, οι οποίοι έρχονται στις Ιερές Μονές για προσκύνημα. Όταν χαρακτηρίζουμε μοναστήρια κέντρα πνευματικού βίου, εννοούμε πρωτίστως μια ισχυρά, έντονη και λαμπρά πνευματική ζωή των ασκουμένων σε αυτά. Εάν ελλείπει αυτός ο βίος, τότε δεν υπάρχουν καρποί, ο χώρος μπορεί να είναι όμορφος, αλλά δεν θα μπορέσουν οι άνθρωποι να λάβουν την πνευματική ώθηση για χάρη της οποίας έρχονται σε μοναστήρια.

Δι' αυτό από καρδιάς Σᾶς εύχομαι Γερόντισσα και σ' όλες τις αδελφές να ενδυναμούσθε πνευματικά, ποτέ να μην αμελείτε την προσευχή, ενθυμούμενοι ότι η προσευχή για τους μονάζοντας αποτελεί το πρώτο και κύριο έργο, να διακονείτε με ταπείνωση και να καταβάλετε κάθε προσπάθεια ώστε παρά την λειψανδρία στη Μονή, να ενισχύεται αυτή και να αυξάνεται ο αριθμός των μοναζουσών. Προκειμένου να το πετύχετε, πρέπει κατ' αρχάς να ασχολείσθε με αγαθοεργία, να στηρίζετε εκείνα τα κοριτσάκια και τις μητέρες, οι οποίες βρέθηκαν σε δυσχερή κατάσταση, τα ορφανά, τις χήρες και τους ενδεείς. Ένα γυναικείο μοναστήρι πρέπει να αποτελεί τόπο και εστία θεραπείας ασθενειών και νοσημάτων των ανθρώπων από τον κόσμο. Σᾶς εύχομαι να επιδοθείτε σε αυτή τη δράση και τότε θα αυξηθεί ο αριθμός των μοναζουσών και ο Κύριος θα Σᾶς επιχορηγεί όλα τα απαραίτητα για να ασχοληθείτε με αυτό το καλό έργο».

Ο Αγιώτατος κ. Κύριλλος επέδωσε στο νεόδμητο αυτό το Ναό μια εικόνα της Παναγίας «Άξιον Εστίν».

Έν συνεχεία ο Πατριάρχης Κύριλλος ξεναγήθηκε στην έκθεση του Σχολείου Ναπόλναγια.

Στην έκθεση, η οποία εγκαινιάσθηκε επισήμως στις 14 Ιουλίου, εκτίθενται αντικείμενα, τα οποία έχουν σχέση με τους μάρτυρες Αλαπάγιεφσκ. Επίσης αναφέρεται στην πιστότητα στις υποσχέσεις, το καθήκον και τη πολύχρονη φιλία, για τα στρατιωτικά ανδραγαθήματα και το φιλανθρωπικό έργο των εκπροσώπων του Οίκου Ρωμανόφ.

Μέχρι σήμερα σώζονται σε αρχική μορφή με τον ίδιο εξωτερικό σχεδιασμό οι χώροι της Σχολής, η οποία κατασκευάσθηκε το 1915. Στις 20 Μαΐου 1918 κατόπιν εντολής του Συμβουλίου Εντεταλμένων των Ουραλίων εδώ μεταφέρθηκαν οι Μεγάλοι Δούκες, εκπρόσωποι του Οίκου

Ρωμανόφ, συμπεριλαμβανομένης και της Μεγάλης Δουκίσσης Ελισάβετ του Θεοδώρου, και τους οποίους τοποθέτησαν σε χώρους της Σχολής Ναπόλναγια στα προάστια της πόλης.

Τη νύχτα της 18^{ης} Ιουλίου 1918 υπό το πρόσχημα της μεταφοράς σε τόπο πιο ασφαλή στο «εξοχικό», οι αιχμάλωτοι του Αλαπάγιεφσκ επιβιβάστηκαν σε αγροτικές άμαξες και απομάκρυνθηκαν από την πόλη για να βρεθούν τελικά στο εγκαταλελειμμένο ορυχείο. Οι εκτελεστές τους πέταξαν ζωντανούς στο ορυχείο, ρίχνοντας πάνω τους χειροβομβίδες και καμμένα ξύλα.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/47307/>